ACCIÓ

SETMANARI
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
ASSOCIACIÓ CATÒLICA
FERRERS, 38 1.' • TELÈFON, 83
PREU DE SUBSCRIPCIÓ
TRIMESTRE, 1'50

ANY XIX — VILAFRANCA DEL PENEDÈS 4 DE JULIOL DE 1927. — NÚM. 957

Un factor de descristianització: la ignorància

ENS dolíem la setmana passada de la manca de pietat activa o litúrgica en els fidels, que tan sols curen d'assistir a la missa diumengera o acomplir alguns altres preceptes amb més o menys fervor. No diguérem, però, res dels moltíssims que no obstant ésser membres de l'Església pel Baptisme, estan apartats completament de la pràctica dels seus manaments més essencials. Són molts aquests. Basta aixecar l'esguard al nostre redós per refermar-nos en la convicció. És una visió desoladora, que contrista d'allò més, veure la sang de Crist inútilment vessada. No som dels que ens plau fer comparances de temps; és cert però que el contingent actual de religiositat es relativament ben migrat. No creiem de cap manera en aquests cristians que no practiquen, un voluntari tancar d'ulls per no veure la llum; els respectem, però atribuïm llur descristianització a la seva ignorància religiosa. La ignorància avui dia s'ha convertit en un factor positiu, d'actuació. Abans hom callava si ignorava la cosa que es discutia al seu costat. Ara ben al contrari. La ignorància actua; no vol encabir-se dins els límits passius del mutisme. Escridassa, gesticula furiosament, canvia les coses de lloc i d'ací aquest allau de calúmnia contra ço que es més sant i sagrat de l'Església. Veritat que els crits són un element d'expansió, no creiem, però, en la inculcació de la doctrina clamorosament divulgada.

Nosaltres hem palpat moltes de vegades aquesta ignorància. Voldríem traslladar ací, si ens restés més lloc, un llarg diàleg, per cert molt curiós i interessant, que tinguérem amb un d'aquests joves d'avui dia. D'aquests que tants n'hi ha: cap excel·lència ni cap defecte l'aparta de la grisor. Direm breument algunes de les seves idees exposades durant la conversa que després de llarga estona escaigué, pel nostre caràcter, sobre temes religiosos. Va a missa per rutina; resa com a devoció un parenostre al vespre per l'avi, com a recordatori de la seva bonesa; creu que Déu morí al Calvari i que ara no existeix i que la Creu és la remembrança d'aquell fet. etc. etc. El seu codi moral també és d'allò més curiós i primitiu: «Jo em comporto tan bé com és possible perquè crec que és necessari per al crèdit que indigeix la mutual convivència. Si un no té crèdit no pot treballar, i avui el treball és el fonament de la vida.

— Quina norma teniu que reguli els vostres actes íntims?

La resposta fou més o menys així:—No tinc cap neguit ni preocupació espiritual o sobrenatural... la salut és el meu regulador...» etc.

Estic segur que en aquest jove, com en moltíssima altra gent, el factor de la descristianització és la manca d'ensenyament. No han estat mai ensenyats i per això ells mateixos es forgen la norma del seu viure desempellegat completament de tota besllum espiritual. El seu codi de moral ha estat format a mida que s'han anat encarant amb les contingències del viure.

Per afrontar aquesta ignorància cal l'ensenyament. S'ha de témer més la ignorància que la saviesa, puix aquesta és més comprensiva. L'Església sempre ha desitjat que els fidels siguin ensenyats: és per això que sempre ha recomanat la vertadera predicació i el Catecisme. És aquest últim, un dels mitjans més eficients i més pràctics per afrontar la ignorància dels nostres temps. Un altre dia parlarem de la necessitat del Catecisme.

—

Fulles històriques

PERE d'Aragó, fill del Duc de Cardona, que comanava l'exèrcit de Felip IV caigué presoner, després d'ésser derrotat, en el poble de La Granada del Penedès

En l' obra «Los fueros de Cataluña» de Coroleu i Pella, al fol. 201 s'hi llegeix:

«El general de La Motte salía con el primer ejército en la madrugada del 26 (març de 1642) de Piera y pocas horas después entraba en fuego... El 28 derrotó nuevamente, cerca de Mollet, al ejército del Marqués de Pobar, quien al ver que le cerraba el paso el cuerpo de ejército de Margarit (general català) quemó los bagajes y emprendió la retirada. Al saberlo Margarit salió el 29 de San Celoni y dirigióse a marchas dobles hacia la Beguda y Piera para cortar el camino de Igualada, dejando en aquella población dos mil hombres apostados por si era simulado el movimiento del enemigo.

Entretanto, las tropas de La Motte, que avanzaban a la izquierda del ejército castellano, llegaba a Martorell y Mr. de Terrail con sus fuerzas se situaba en Vilafranca, ocupando el vértice del triángulo formado por los tres cuerpos del Principado. El 30 pasaba el de Margarit por Martorell, en donde se detuvo muy poco, prosiguiéndo rápidamente hacia los *Colls del Bosch* y de *Pontós*. Salió aquella noche de La Granada el ejército castellano; más de repente vió resplandecer las fogatas del enemigo en las cumbres de las montañas y oyó a la derecha del camino un súbito redoble de tambores y un toque de cornetas que anunciaban estar tomado el paso por aquella parte de la llanura. Valiéronse los castellanos de un labriego de la comarca para que les guiase en tan crítica situación; pero éste les engañó con tan insigne bellaquería que, al brillar los primeros destellos del alba se encontraron de nuevo junto al pueblo de La Granada. ¡Habían pasado la noche dando vueltas alrededor de la aldea! Cuando conocieron el engaño ya era tarde para remediar sus consecuencias: estaban rodeados por todas partes. Solo así se explica la rendición completa en campo raso de un ejército tan bien mandado y municionado. D. Pedro de Aragón se entregó a Mr. de la Motte; pero asi él como su teniente D. Francisco Toraltó rompieron las espadas por no tener por entregarlas al enemigo.»

(Los Fueros de Cataluña, de Coroleu i Pella, pág. 201.)

J. B. i C.

DEL CAMÍ

La facilitat d'estil

LA facilitat d'estil amaga sovint la buidor del pensament. Un estil massa lleuger i joguinaire, on la retòrica flueixi com deu abundosa, mostra la profunditat de talent del que l'empra, dóna una prova clara de la incapacitat crítica del que se serveix d'aquell per a judicar les realitats complexes de la vida.

On l'estil vola acostuma de terrejar el pensament, d'esdevenir mesquí per no trobar lloc on recolzar-se. Agafar la ploma i deixar-la córrer amb vèrtigen furiós, àgil i rumbejadora i llampant, vertaderament com és doblement senzill que marxar amb calma discursiva, treballosa i punxadora, escarraçant-se per a aportar la gràcia del sentiment o de la reflexió a l'ànima dels que llegeixen. I qui es cregui que l'estil baixament artificiós, d'on ço únic que traspua és la trista ironia o la malícia grollera, pot redundar en benefici d'ideals s'erra per complet, puix que l' escepticisme crida a l'escepticisme i el que és ple de fortesa menysprea el neuliment patològic, fruit d'un cervell que disfreça la pobresa intel·lectual o de moralitat servint-se de tòpics que no resisteixen l'escomesa de l'anàlisi. Si hom es para una mica a desentrenyar la facilitat de l'estil, que dóna nom a mants escriptors de premsa de gran circulació, remarca de seguida que és foc d'encenalls darrera cada article publicat, ganes servils de complaure al que paga i d'adoptar positures que indiquen manca de criteri, anarquisme blanc que el roig hauria d' exalçar veient com fomenta una concepció herètica de la vida, sense altre tarannà que el d'un materialisme que somriu cínic a tot el que parli de grandesa o superioritat de l'home.

NOIA DE GURRI.

Llibres:

Clovis Eimeric
També les alzines ploren
Biblioteca Damisel·la
Editorial Mentora

E. Sienkievicz
QUO VADIS?....
Central Catalana
de Publicacions

Minúcies

Un parer

FA temps que no he omplert aquesta insignificant secció. «Vet ací—direu—un fet que ens ha passat desapercebut». Ja m'ho penso. Precisament per això ho remarco.

Doncs si, les meves petites cròniques han romàs mantes setmanes absents d'aquestes pàgines per una raó molt simple: perquè no les escrivia. Quan m'encarava a unes quartel·les verges, una mena de desgana d'escriure em feia restar inactiu davant el paper i aquest romania net. El pensament es resistia o, millor dit, es negava a facilitar a la ploma conceptes coordinats que fossin útils per a arribar intactes al públic. I no es tractava de manca d'idees o de premiositat mental per a exposar-les. Sortosament no pateixo de l'una cosa ni de l'altra. Al contrari, els temes afluïen profusament al meu cervell... i no sabia que dir, què escriure!

Vosaltres direu: «Ves que ens conta ara aquest! Espereuvos, amics, si us plau. Tot anirà venint.

El cas que us explicava no em passa exclusivament a mi. És un cas endèmic de l'època. Agafeu qualsevol diari, qualsevol fulla política o informativa, qualsevol revista que no sigui d'art i literatura, i a tot arreu us trobareu amb el mateix. La majoria d'escrits us suggeriran aquest pensament: no saben què dir. Si teniu l'habitud de comprar sempre el mateix diari encara podreu comprovar millor ço que dic: per cada dia que hi trobeu un article interessant, cent dies que aquelles pàgines seran vessants de monotonia. Crisi d'idees, direu. No. No és això. És, més aviat, que la majoria de gent que escriu a les pàgines d'un periòdic, avui ho fa mecànicament, gairebé amb displicència, només que per a acomplir totjust una feina que li és més o menys remunerada o bé que s'ha compromés a fer-la. Omplir el periòdic i prou, aquesta és la qüestió. I és natural, naturalíssim. No pot ésser d'altra manera. L'home que per afició o per professió, fa de periodista, avui no compta, diguin el que vulguin, amb cap mena d'estímul. Ni tan sols amb el de veure publicat tot el que escriu. Molt poques compensacions en relació al risc que comporta l'ofici.

Consti que les meves paraules no són un plany personal. Jo ni tan sols em vull comptar com a periodista. Si tinc raó o no en tinc ho pot comprovar

tethom qui vulgui, perquè es tracta d'una constatació facilíssima. De vegades quan he sentit a dir: «Tal periòdic es torna més llauna cada dia», he pensat: «L'haguéssiu de fer vosaltres!» Altres vegades, quan un articulista eventual i primicer ha donat lliçons en l'art de fer periòdics i ha declarat que les fulles comarcals no haurien de parlar de res que no tingués relació amb el cercle estret de la comarca, m'he dit: «Pobres dels qui tenen obligació d'omplir un periòdic si actualment no es poguessin valdre de temes forasters!»

Mal temps per al periodista! El públic,que no entén les raons, que no s'adona del tot de les frenades amb què el qui escriu ha de conduir la ploma, diu mal dels periòdics, es dol de l'excés de temes arqueològics, literaris, agrícoles, hidràulics—aquests estan de moda d'ençà del concurs de saurís—, s'avesa a no desplegar el diari—no parlo en sentit general—i fins i tot hi ha qui el compra només pel paper.

Si això dura, aviat no quedaran ni periodistes ni gent que llegeixi els periòdics. Uns i altres hauran estat engolits per l'ambient tot inèrcia.

Hi hauria, no obstant, una manera d'adobar la situació. Vull dir-la respectuosament, sense cap mena d'ironia, sense que les meves paraules vulguin significar ni blasme ni prec: La Censura hauria de fixar concretament les qüestions que no es poden tractar per la Premsa. Llavors els periodistes sabrien com ho haurien de fer per tal de no omplir quartel·les en va, llavors els periòdics es guaririen, possiblement, de llur monotonia i el públic sabria els temes que no podria cercar en els periòdics.

TEOGNIS.

II Exposició d'Art del Penedès

Vendrell

A mida que s'acosta la data de la seva inaugural, aquesta manifestacio artística que començarà el dia 10 del vinent Juliol al Vendrell, va eixamplant-se triomfalment. Les obres trameses, així com les que s'esperen d'un dia a l'altre, concreten aquesta Exposició com la més important que aquest any s'haurà celebrat a la nostra terra. A més a més, dintre de la part retrospectiva, s'han fet, descobertes d' objectes d' una alta valor, que faràn veritable sensació i palesaran a la gent el que fou el passat artístic català.

Per a celebrar del 10 al 31 de Juliol, temps durant el qual serà oberta l'Exposició, s' han organitzat una sèrie de festes, com conferències a càrrec de personalitats pairals i concerts per artistes penedesencs, sobretot un d'ells que convertirà el camí al Vendrell en un veritable romiatge. Oportunament, donarem la llista d'aquestes festes.

L'entusiasme i les demostracions d'efusió que rebem d'arreu, fan esperançar que del 10 al 31 de Juliol les seleccions catalanes passaran hores de alt gaudi a la vila del Vendrell.

ESPORTIVES

FÚTBOL

Col·ònia Güell, 0 *Vilafranca, 4*

AQUEST partit tingué lloc davant de nombrós públic i sigué brillantíssim, sense que el joc decaigués un moment. Els dos equips demostraren posseir ambdós una tècnica de joc molt depurada.

El Güell es presentà amb un equip verament formidable. Tots els seus jugadors ultra ésser de gran classe, presentaren un conjunt immillorable. Sobressortí en primer lloc el mig centre, que féu una partida excel·lentíssima, molt ben secundat per les ales i el tercet defensiu. Hagueren de lluitar molt per a contrarrestar l'actuació de la nostra davantera, de la qual es destacaren Jové, Cundet i Mascaró (que tingueren una gran tarda), molt bent ajudats per Via i Admetlla, especialment el primer que jugà amb molt d'entusiasme i proporcionà als demés companys de línia moltes jugades que posaren en perill la porta contrària. Féu un gol verament mestrívol, aconseguit amb gran serenitat. Aquest jugador, malgrat ésser molt jove, creiem que pot resultar un element de vàlua.

La davantera forana, molt compenetrada. Però en el xut no l'afavorí la sort, car pel que jugà mereixia marcar algun gol.

El porter debutant de l'equip local, Naufreries, féu una bella partida. Demostrà tenir estil en les parades i ésser bastant decidit en les estirades. Dels defenses es destacà Llorens; Paulí, amb tot i que els anys hi són, va complir acceptablement. Els mitjos feren en conjunt un partit molt feble. D'entre ells sobressortiren a estones Guasch i Ferret. Quant a la davantera, ja hem dit anteriorment el qué. Els gols foren marcats per Mascaró, a la primera part, i Jové, Cundet i Via a la segona, tots ells esplèndids.

El nostre equip es presentà com segueix: Naufreries; Llorens, Paulí; Domingo, Guasch, Ferret; Admetlla, Via, Mascaró, Cundet i Jové.

L'arbitratge anà a càrrec de Marimon i fou ben aceptable.

—

Per demà hi ha anunciat un partit entre l'Unió Esportiva de Sans (reserva) i el nostre primer que es presentarà complet. Augurem un bon partit, car l'equip foraster és molt potent.

C. D. Sitgetà, 1
U. E. Vilafranca, 4

El partit de desempat que celebraren en el camp de l'Europa el passat diumenge els equips apuntats fou una esclatant victòria de l'equip local.

L'actuació de la Unió Esportiva fou immillorable; dominà netament al seu adversari, al que obligà a una desesperada defensiva.

El resultat de la primera part fou de 2 a 0, fets per Roca i Cuscó.

A poc de començada la segona, el Sitgetà obtingué el de l'honor mitjançant un penal. Seguidament, la Unió aconseguí el tercer, obra de Roca, i minuts després Redento obtingué el quart.

El Sitges es retirà del camp de joc vinticinc minuts abans d'acabar-se el partit; l'àrbitre el donà per acabat amb el resultat apuntat.

Arbitrà el Sr. Alvarez, que ho féu discretament. Amat i Bertran col·legiats, actuaren de linesmens.

El públic, nombrosísim, aplaudí amb justícia les bones jugades.

Granollers S. C., 2
U. E. Vilafranca, 3

Dimecres, en motiu de l'homenatge dedicat a l' equip de l' Unió Esportiva per haver conquerit el títol de campió provincial de 2.ª categoria, foren diversos els actes que se celebraren i el que més sobressortí fou el partit que en el camp local jugaren el Granollers i els homenatjats.

L'equip local féu una actuació magnífica, principalment a la segona part en què jugà meravellosament, de manera que va convèncer els més incrèduls, que a pesar dels resultats obtinguts pel mateix el consideraven més inferior.

El partit, igualadíssim i jugat amb molta rapidesa. La qualitat de joc fou més superior a la segona part que a la primera; abundaren en les dues parts les jugades emocionats.

Amb el resultat de 1 a 0 acabà la primera part; el gol fou aconseguit per Soriano. A la segona s'aconseguiren dos gols per banda, fets els de l'equip local per Soriano, i els del Granollers per Ventura i Pey.

La victòria de l'equip unionista per la mínima diferència merescuda, i tenint en compte la seva actuació en aquest partit, després de la del diumenge amb el Sitgetà, i només amb sols dos dies de descans, no pot ésser més falaguera.

El partit fou arbitrat pel col·legiat Sr. Fabregat. Els equips s'aliniaren així:

«Granollers»: Grivé; Melenchón, Gendra; Faig, Ventura, Ortuño; Pey, Martí, Escrits, Arenas, Ventós.

«U. E. Vilafranca»: Carreiro; Miró, Coll; Berroya, Fonollosa, Feliu; Redento, Roca, Soriano, Segon, Cuscó.

La Unió Esportiva obsequià el Granollers amb un magnífic banderí primorosament brodat en or. El Granollers correspongué a l' obsequi d' aquest amb una artística copa.

EXCURSIONISME

El Centre Excurcionista Vilafranquí el diumenge dia 10 del corrent efectuarà una excursió a Gelída conjuntament amb els seus companys del Camping Club de Catalunya, de Barcelona, la qual servirà com a demostració per implantar el Camping dintre l'excursionisme vilafranquí.

Noves

Els Quaderns mensuals.—Amb aquest número del nostre periòdic repartim els «Quaderns mensuals d' *Acció*» corresponents al mes de Juny. Conté el següent: «La Segona Exposició d'Art del Penedès», editorial; «Estampes velles: El Tonet Gitano», per Arnau de Rocafort; «Un llibre del Doctor Bonet», per F.; «Celebritat d'un Cononge vilafranquí», per J. B. i C.; i gravats.

Col·legi de Sant Elies.— Demà en aquest Col·legi se cecelebrarà la Festa del Sagrat Cor.

A les 8 del matí hi haurà missa de comunió general.

A les 6 de la tarda, Exposició del Santíssim, Rosari, Trisagi cantat, exercicis del mes, sermó pel Rvnd. P. Joaquim Seguí, Sch. P., benedicció i reserva.

Acabada la funció sortirà, com cada any, la consuetudinària processó que passarà pels carrers del Carme, Font, Trinitaris, Ferrers, Cort, placeta de la Vila, Indústria, Parellada i Puigmoltó.

Portaran el penó, Na Montserrat Milà, Na Lluïsa Serrat i Na Montserrat Benach.

Són sagristanes,Na Montserrat Guasch, Na Josepa Llorens, Na Caritat Soler i N'Aurèlia Castellví.

La Mare Superiora, les Germanes Carmelites, les alumnesses i d'una manera especial les sagristanes inviten a tots els fidels a aquest cultes que se celebraran a honor del Cor Deïfic.

A Madrid.— Després de passar uns dies de vacances entre nosaltres,ahir va marxar cap a Madrid per tal de possessionarse del seu nou càrrec a la casa central de la «Standard Elèctrica, S. A.» el jove bon amic nostre N'Antoni Cuscó i Caralt.

Que la estada a la cort li provi força.

Natalicis. — L'esposa del nostre amic En Joan Mas i Valls ha infantat feliçment un formós hereuet.

Rebin els esposos Mas-Graells la nostra cordial enhorabona.

També Na Josepa Batlle, esposa del nostre preat company En Joan Rovira,resident a Santiago de Cuba, va donar a llum el dia de St. Joan,un eixerit nen.

Rebin els pares les nostres efusives felicitacions.

Nova Junta. — La nova Junta de l'Escola Montessori ha quedat constituïda com segueix: President, Pons Ribalta; tresorer, Pau Soler; secretari, Manuel Garcia; i vocals Antoni Rossell i Narcís Mascaró.

L'esmentada Escola celebrarà els exàmens de fi de curs demà, diumenge, a les tres de la tarda.

Destinetg — S'ha estatjat a la seva casa de Vilafranca el diputat provincial En Josep Baltà de Cela.

Que sigui benvingut.

Obsequi.—Diumenge passat l'Ajuntament va obsequiar el senyor Garcia Peña, propietari de l'aigua de l'Hostal Nou, amb un àpat i un magnífic pergamí dibuixat per En Joan Bonet.

Dimissió.—El senyor Carles de Moy ha dimitit el seu càrrec de caporal del sometent.

— Casa-torre prop de La Llacuna per a llogar. Raó a la impremta del periòdic.

— ES VEN una casa, magatzem i 8 patis i tots els utensilis per a maraires al carrer Orient 14.

Per informes al mateix edifici.

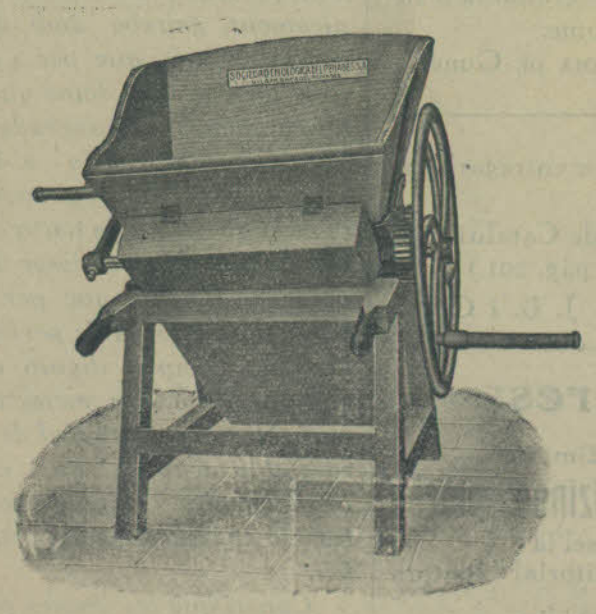
— TENDA de merceria i joguines es ven per defunció,a carrer cèntric. - Donaran raó a la impremta d'aquest periòdic.

TREPITJADORA

És la màquina més senzilla, forta i barata que hi ha.

PAGESOS!

Amb 5 o 6 anys us quedarà franca.
Compreu-la ara que hi sou a temps.
Si espereu a darrera hora és segur que no en trobareu.

TREPITJADORES - DESARRAPADORES - BOMBES - MANGUERES - PREMSES

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS, S. A.

Tallers de maquinària vinícola: Misser Rufet, 8 - Telèfon, 149

RESERVAT PER

JOAN VIDAL JARDINER

Tenda: PLAÇA DE SANT JOAN, 8. — Jardí: ATENEU, 21

«Vivero» a La Bleda

Corsé Paris Acaba de rebre les darreres creacions que la moda imposa en

Sostenidors, Cotilles, Cintures i Faixes de Goma

Plaça Constitució, 5 — Vilafranca del Penedès

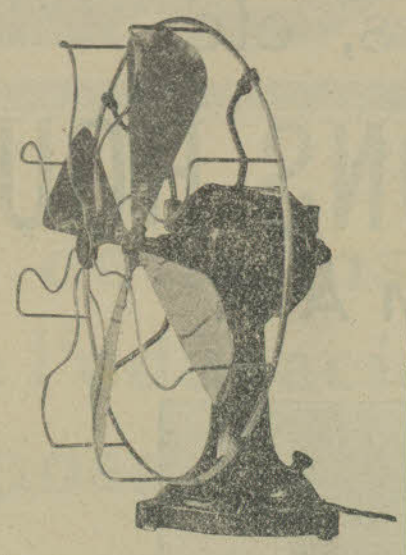
LAMPISTERIA
ELECTRICITAT
VENTILADORS
MOTORS
MOTORS BOMBES
RADIOTELEFONIA

— Electricitat en general —

Instal·lacions - Reformacions
Ampliacions

Bartomeu Figueras

Angel Guimerà, 32 - Tel. 334

Tabloides del Dr. Tarp

Remei eficasíssim en les malalties del ventrell i dels budells.

Poden adquirir-se a les farmácies:

GUASCH.—Parellada 39.
SERDÁ.—Cort 35.
SERRAT.—Cort 1
BOSCH.—Cort 19.

Funerària Modelo

JOSEP TRIUS (a) Torné

Sta. Maria, 8, - Tel. 106 - Vilafranca.

Grans existències en BAGULS forma CAIXA sistema modern bagul de *cairoba* i *noguera* forma boleta com també de montats amb pany i mirino formes hoboleta, sisebats i rectes. Es la casa que té més varietat, més existència i més economia. — Gran assortit en CORONES.

Vendes de Cases i Xalets de tota mena. Hisendes de recreu i amb bons rendiments a bones condicions i preus.

Establiments de Queviures, de roba i d'altres, a preus d. ganga.

Capitals d'isposables per a préstecs hipotecaris amb petites i grans quantitats al 6 per 100. S'admeten tota classe d'oferiments per a la compra-venda i préstecs.

Tracta reservat i seriós.

Fidel Vives Ventura

Carrer d'En Coll, 5, primer.

Mobles i Taller de Fusteria Mecànica de LLUIS FABRÈ

Aquesta casa assabenta la seva clientela i el públic en general que demés de fer tot el pertanyent al ram de construcció té obert un establiment de mobles de luxe i de senzills a preus econòmics.

— Exposició i venda de Mobles: Plaça de la Constitució, 39. —
— Domicili: Plaça de A. Clavé, 14. —
— Tallers: Carrer de Ponent, 12. —

Fusteria mecànica i construcció de TAUTS

P. Magí Soler

Tallers i despatx: CLASCAR, 13 TEL, 49
Depósit de tauts: PLAÇA DE JAUME 1, 3.

Unica casa montada amb maquinária moderna.

Preu fixe i més limitat que en cap altre FUNERARIA. Corones per a tots els gustos.

Promptitud Perfecció Economia

Académia Mercantil MIRO

P. Miró, Director — Telèfon, 345

Rambla de Sant Francesc, 27, segon. Vilafranca.

QUART ANY DE LA SEVA INSTAURACIÓ

Carrera Comercial completa.
Ensenyament experimental.
Moderns sistemes.
Lliçons particulars i especials per a senyora.

HORARI: DE 9 A 22

Classes general:
Idioma Francès . . . . de 14 a 15
Càlcul i Correspondència Comercial « 19 a 20
Teneduria de Llibres per partida doble « 21 a 22

Classes particulars: A les hores restants.

Tot el bo es fa esperar

Henry Ford després de vint anys de construir el mateix cotxe ha determinat fabricar-ne un de nou que correspongui al tipus d'automòbils intermitjos que ara estan en voga

Futurs compradors d'aquesta classe de cotxes, per uns mesos tingueu espera que després no us en penedireu

AGENCIA OFICIAL

Lincoln Ford Fordson

AUTOS · CAMIONES · TRACTORES

Carretera Tarragona, 47

TELÈFON 279

Curació radical de les hiperclorhidries gàstriques (agrors), catarros del ventrell, vies biliars i artritisme, amb l'ùs dels

Poli-alcalinos GOMAS

Desaparició completa de les enfermetats de la pell herpètides, eczema, impétigs, especialment erisipeles i borradures, amb l'aplicació de la

Alba-Crema GOMAS

Mostres gratuites, demanin-se a la Farmàcia Laboratori Condom, Rogent, 44.—Barcelona
De venda: a Vilafranca, Farmàcia de Joaquim Serrat, Cort, 1

EL INMEJORABLE

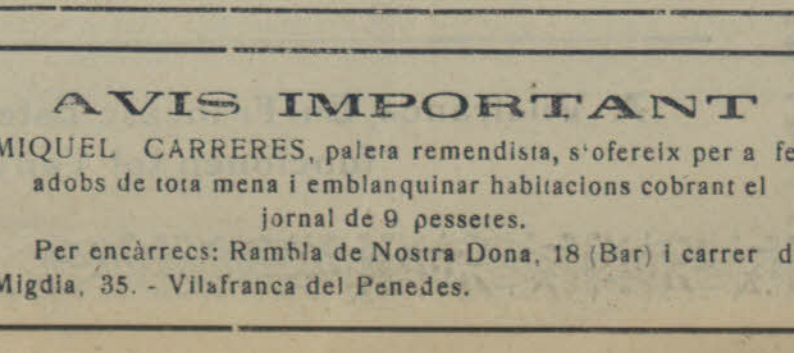
PAPEL DE FUMAR

Avís importantíssim

Als actuals i futurs propietaris d'automòbils camions, tractors i recanvis legítims

Ford

EL AUTO UNIVERSAL

Nou model Sedan 2 portes.

Si voleu comprar en bones condicions adreceu-vos a l'antic Agent Oficial, qui ha renunciat voluntàriament el contracte de vendes.

ANTONI JANER

Rambla de Nostra Dona, 37, despatx
Sant Pere, 100, 102 i 104, garatge i taller

VILAFRANCA DEL PENEDES

AVIS IMPORTANT

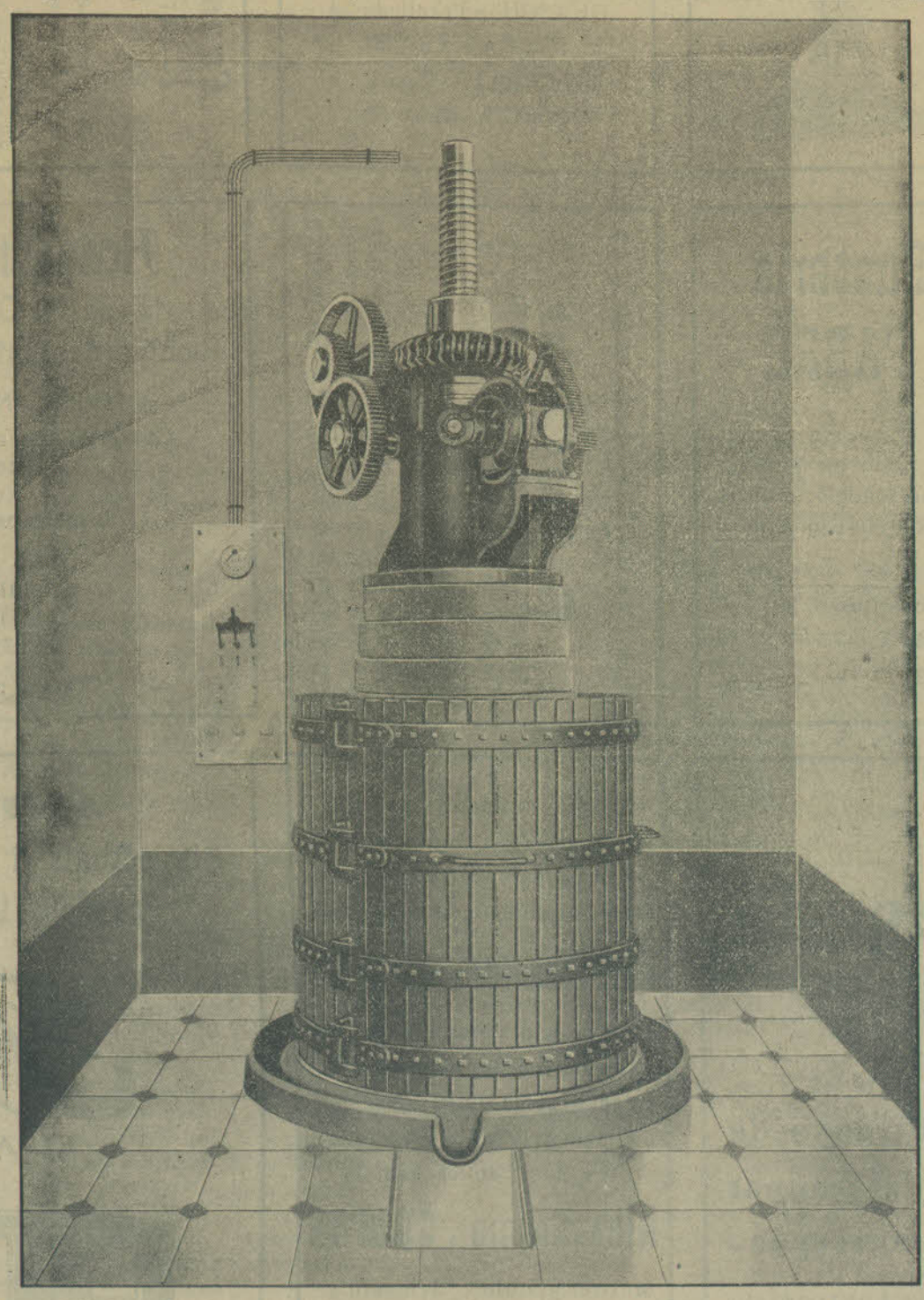
MIQUEL CARRERES, paleta remendista, s'ofereix per a fer adobs de tota mena i emblanquinar habitacions cobrant el jornal de 9 pessetes.

Per encàrrecs: Rambla de Nostra Dona, 18 (Bar) i carrer de Migdia, 35. - Vilafranca del Penedes.

Fundició de ferro, tallers de construcció d'obres, treballs artístics forjats, premses per vi elèctriques i a mà, telers, etc.

INDÚSTRIES I FUNDICIONS ROURA, S.A.

PREMIÁ DE MAR

PREMSA ELÈCTRICA PER VI I OLI

(PATENT Núm. 92418)

Sínies de catúfols

Sínies de rosari

Bombes: de pistó, submergides i de trasbalsar

La premsa que ens plau d'oferir, com es pot veure en el gravat, és accionada per motor elèctric, la qual cosa permet de fer un treball ràpid, econòmic, senzill i que no altera gens la qualitat del vi.

Es construeix amb les següents característiques:

Diàmetre gàbia	1'oo mts.	o'85
Alçada gàbia	1'1o	1'oo
Capacitat en quilos de raïm	2ooo	13oo
Potència motor	3 HP	2 HP
Consum per premsa	o'3 KW.	o'1 KW.

Grans existències de tots els tipus a mà i elèctrics, trepitjadores a mà i elèctriques

CONSTRUCCIÓ GARANTIDA

Transformació de premses a mà en premses elèctriques

A Vilafranca En Francesc Esteve, carrer de St. Pere, 115, en té dues d'adquirides que funcionen tot l'any, i donarà detalls i preus a qui els sol·liciti.